

Vad säger lagen om eftersöket?

I huvudsak är det följande paragrafer i Jaktlagen (JL) samt Jaktförordningen (JF) som är aktuella när det gäller jägarens skyldighet att göra eftersök på vilt som skadats under jakt.

27 § JL. Jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

28 § JL. Om vilt har skadats vid jakt, ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna uppsåras och avlivas.

17 § JF Vid jakt efter björn, lo, älg, hjort, rådjur, mufflonfår eller vildsvin ska en hund som är särskilt tränad i att spåra upp skadat vilt kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen.

17 § JF Vid jakt efter ringduva, gäss eller änder ska en hund som kan apportera eller markera nedskjuten fågel medföras.

Vid jakt efter övrig fågel under tiden mellan solens nedgång och en timme före solens uppgång ska en hund som kan apportera eller markera nedskjuten fågel medföras.

Undantag: Jakten på snötäckt mark, från båt i öppet vatten eller vid havskust med hjälp av vettar.

28 § JL. Om älg, hjort, rådjur eller björn har skadats vid jakt på ett jaktområde och tar sig in på ett annat jaktområde, ska jägaren se till att jakträttshavaren där eller markägaren snarast underrättas. Kan dessa nås endast med svårighet, får polismyndigheten i orten underrättas i stället.

Sammanfattningsvis kan sägas att alla jägare har ett stort ansvar att förebygga skadskjutningar så långt det bara går. Om olyckan ändå är framme är jägaren egentligen skyldig att göra eftersök på allt vilt, oavsett viken art det handlar om.

Högre krav ställs dock vid jakt på björn, lo samt klövvilt. Då måste en särskilt tränad hund finnas på plats inom två timmar.

Har du inte tillgång till en sådan hund själv, måste du känna någon som kan ställa upp och hjälpa till och vara på plats med eftersökshund inom högst två timmar. **Jaktledaren har alltid ett ansvar att se till att detta fungerar.**

Hundarna behöver inte vara spårprovsmeriterade men måste vara särskilt tränade att spåra skadat vilt. Detta kräver egentligen att jägaren årligen tränar sin hund på blodspår. Rättsfall finns där jaktledare slarvat med eftersök och man har då i efterhand testat de aktuella hundar som använts, i regel ett viltspårprov - anlagsklass.